

Geachte lezer,

Mij is gevraagd te reageren op de “Beleidsregel ontheffing verbod van kinderarbeid 2015”. Dit is mijn reactie.

Als uw doel is de regelgeving kwalitatief te verbeteren door mij gelegenheid te geven daar op te reageren dan is mijn eerste reactie dat de tekst alleen voor beleidsmedewerkers op een ministerie, die bovendien geschoold zijn in de Arbeidstijdenwet, begrijpelijk is.

Hatseflats, 41 woorden in één zin geperst. Snapt u die zin in één keer? En dan is de inhoud nog simpel. Uw dienst giet onbegrijpelijke inhoud óók in deze lange zinnen, met bijzinnen, tekstwendingen, woordstapelings etcetera. De inhoud die u probeert duidelijk te maken is een hoofdregel (kinderen mogen niet werken) met daarop een uitzondering (tenzij ze ouder zijn dan 13 jaar) en daarop een uitzondering (tenzij je ontheffing aanvraagt) en daaraan verbonden een voorwaarde (...)..., en nog een voorwaarde... en nog één... En dan giet u die inhoud in dit soort zinnen:

Uitsluitend indien de noodzaak daartoe adequaat wordt aangetoond in een verklaring die met de aanvraag, bedoeld in artikel 1, derde lid, van een ontheffing als bedoeld in artikel 1, tweede lid, door de werkgever wordt ingediend, wordt, in afwijking van artikel 2, aanhef en sub f, in acht genomen, dat dat kind na de arbeid een onafgebroken rusttijd heeft van ten minste 14 uren, waarin de periode tussen 23.00 uur en 08.00 uur is begrepen.

Onbegrijpelijk voor vrijwel iedereen in de branche en daardoor slechte wetgeving. Het doet mij denken aan de tijd dat katholieke priesters in het latijn communiceerden zodat burgers wel móesten geloven dat de clerus het alleenrecht had op de interpretatie van de regels in de Bijbel. Gelukkig hebben we aan dat machtsmisbruik een eind gemaakt.... of niet? Dat was in 1675 nChr.

Zo zou het moeten:

Kinderen tot 6 jaar mogen alleen werken als de SZW daarvoor een vergunning geeft
Het SZW geeft die vergunning als

- het werk *leuk* is voor het kind
- het buiten schooltijd gebeurt
- het niet langer duurt dan 2 uur
- het maar eens per maand werkt
- er geen *gevaar* in het werk schuilt

De macht van de SZW schuilt nu in haar mogelijk “nee” te zeggen tegen een vergunning op grond van haar opvattingen over de woorden “gevaar” en “leuk”. Daar hóórt haar macht ook te liggen, niet bij de dreiging van ellenlange procedures en bedrijfseconomisch zeer schadelijke, langdurige discussies over uitzonderingen in bijzinnen van extra voorwaarden...